

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den eneste Bestemmelse, der for Tiden høves hos os om Digevæsenet, er Plakat 6te Juni 1848 angaaende den Fremgangsmaade, der bliver at iagttage, naar Noget anser det fornødent over anden Mand's Grund at anlægge Diger til Forebyggelse af Stormflodens Indtrængning over Eng, Kjer eller Agre. Efter denne Plakat har den, der vil anlægge et saadant Dige, i Mangel af mindelig Overenskomst at henvende sig til Landvæsenkommissionen. Denne har da at afgjøre, om der er tilstrækkelig Grund til at søge Diget opført og i bekræftende Fald at bestemme dets Retning, Størrelse og Besskaffenhed, hvilken Godtgjørelse der skal udredes til den, over hvis Eiendom Diget skal opføres, saavel som af hvem og til hvem den skal erlægges, samt endelig hvorledes Forholdet skal ordnes mellem Eieren af den Grund, hvorpaa Diget er opført, og dem, der anlægge det, med Hensyn til Digets fremtidige Vedligeholdelse. — Derimod høves der neppe Hjemmel til at foretage Expropriation til Udvidelse af allerede eksisterende Diger. Fremdeles er det meget tvivlsomt, om der overhovedet i noget Tilfælde kan være Tale om at tvinge Noget til at deltage i Udgifterne ved et Diges Opførelse, Udvidelse og Vedligeholdelse, selv om det maatte kunne godtgjøres, at en ham tilhørende Eiendom nyder eller vil komme til at nyde Besskyttelse af Diget; i ethvert Fald vil dette ikke kunne lade sig gjøre udenfor det i Pl. 6te Juni 1848 ommeldte Tilfælde, at et nyt Dige opføres over anden Mand's Grund. Der savnes derhos fuldstændig Regler sigtende til at ordne Forholdet med Hensyn til Besskyttelsen af Diger, der maatte interessere Flere, og endelig føres der fra det Offentliges Side ingen som helst Kontrol med Digevæsenet, saa at det endog staar i en Mand's Magt at lade et paa hans Eiendom værende Dige forfalde eller endog helt borttage, med mindre han maatte have en særlig Forpligtelse til at vedligeholde det, selv om han muligens derved maatte komme til at udsætte ogsaa Andres Eiendomme for Ddelæggelse ved Oversømmelser.

Det vil være indlysende, at der under disse Forhold savnes al Garanti for en heldig Udvikling af Digevæsenet, og det har da ogsaa ved de Undersøgelser, der ere blevne anstillede i Anledning af den Stormflod, der i afvigte November Maaned hjemsogte en stor Del af Landet, vist sig, at Digevæsenet staar paa et meget lavt Trin, samt at det maa anses nødvendigt, at der snarest muligt søges tilveiebragt en bedre Tilstand. Noget af Besskyddning i saa Henseende vil imidlertid sikkert ikke kunne udrettes, med mindre det hele Digevæsen her som andetsteds gives en lovmæssig Ordning, og da det maa anses ønskeligt, at dette sker saa hurtigt som muligt, har Ministeriet, skjøndt der kun har været levnet det forholdsvis kort Tid til at tage de herhenhørende Forhold under Overveielse, trot at burde virke hen til allerede i Rigsdagens indværende Samling at faa denne vigtige Sag ordnet, og i Genhold hertil udarbejdet et Forslag til en almindelig Digelov for Kongeriget.

Hvad da Indholdet af en saadan Digelov angaar, kan der formentlig ingen Tvivl være om, at det ved samme bør staaes fast som almindeligt Princip, at Enhver, hvis Eiendom nyder eller kan komme til at nyde Besskyttelse af et Dige, skal kunne tilpligtes at deltage i Udgifterne ved dets Opførelse, Udvidelse og Vedligeholdelse, samt at Enhver maa afstaa den til Anlæg og Udvidelse af Diger nødvendige Grund og finde sig i en vis Bessnyttelse af hans Eiendom, forsaavidt dette maatte være nødvendigt i Digevæsenets Interesse, selvfølgelig dog kun mod, at der gives ham fuldstændig Erstatning for den derved forvoldte Skade. Fremdeles maa Loven aabne Udgang til, at Diger, hvis Bevarelse og Udvidelse ere af Bessigtighed for Mange, kunne blive underlagte en samlet Besskyttelse, selv om ikke alle Bedkommende maatte være villige til at samtykke heri, og endelig maa der gives nærmere Regler om det Offentliges Stilling til Digevæsenet, da det neppe vil